

del af de 50 mio. kr., der er søgt bevilling om i 1989-90, indskudt som startkapital i fonden. Senere vil fonden kunne tilføres yderligere midler fra den samlede ramme på 300 mio. kr., som af regeringen tænkes afsat til støtte for østlandene. Beløbet vil blive søgt bevilget på de årlige finanslove.

IØ-fonden vil i forbindelse med sin virksomhed oppebære indtægter i form af renter, udbytter, præmier m.v., som vil indgå i fondens midler.

Det er forudset, at private virksomheder, herunder banker og forsikringselskaber m.v., kan bidrage til fondens arbejdskapital.

Der er opregnet de væsentligste opgaver, som IØ-fonden skal varetage. I overensstemmelse med at fondens formål er at virke igangsættende, forudsættes det, at aktier erhvervet af fonden afhændes, når bestyrelsen af fonden skønner, at formålet er opfyldt. Finansiering af forundersøgelser af private investeringsprojekters rentabilitet og af igangsætning af erhvervsvirksomheder i østlande skal efter bestyrelsens beslutning kunne eftergives, kræves tilbagebetalt eller konverteret til andels- eller aktiekapital i fondens besiddelse.

Ved sammensætningen af den foreslåede bestyrelse for IØ-fonden bør der tilstræbes en passende repræsentation for erhvervslivet og offentlige myndigheder.

Investeringsfonden for Østlandene forudses på en række praktiske områder at indgå i et dagligt, nært samarbejde med Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene med henblik på at drage nytte af IFUs erfaringer. Det bør tilstræbes at etablere et administrativt »bofællesskab« mellem IFU og IØ-fonden, således at IØ-fonden vil kunne trække på IFUs erfaringer og personelle ressourcer. Derved vil IØ-fondens driftsomkostninger kunne holdes nede på et minimum.

I vedtægten vil – udover de almindelige retningslinier for IØ-fondens administration – blive optaget nærmere bestemmelser om bestyrelsens sammensætning og kompetence i forhold til direktøren.

Til § 3

Uafhængigt af den i § 2 omtalte Investeringsfond for Østlandene foreslås oprettet en investeringsgarantiordning. Investeringsgarantiordningen for udviklingslandene, jf. lov om internationalt udviklings-samarbejde § 8 vil blive anvendt som forbillede for ordningen.

Administrationen henlægges under Udenrigsministeriet. Et investeringsgarantiudvalg med deltagelse af bl.a. Udenrigsministeriet og Industriministeriet vil foretage vurderingen af investeringsgarantiansøgnin-gerne.

Den af Verdensbanken i 1988 etablerede investeringsgarantiordning Multilateral Investment Guarantee Agency (MIGA) åbner mulighed for at supplere den nationale ordning, i det omfang de pågældende østlande har tilsluttet sig denne ordning. På nuværende tidspunkt har Ungarn ratificeret og Polen undertegnet konventionen om MIGA.

Begrænsningen af lovens område til alene at omfatte direkte investeringer og hermed ligestillede lån udelukker rene porteføljeinvesteringer. En direkte investering er karakteriseret ved, at investor i væsentlig grad får indflydelse på ledelsen af den virksomhed, hvori investeringen foretages.

Investeringer vil f.eks. kunne ske i forbindelse med oprettelse af datterselskaber og ikke sjældent som led i såkaldte »joint ventures«, dvs. samarbejde med lokale interesser. Formen for investeringer, der kan garanteres, bør i øvrigt bero på en konkret vurdering.

Også nyinvesteringer i bestående virksomheder kan omfattes af ordningen. Alene her i landet hjemmehørende virksomheder vil kunne opnå garanti. Også virksomheder, der ikke er organiseret i firma- eller selskabsform, f.eks. visse af landbrugets afsætningsorganer, bør være omfattet af garantiordningen. Ikke blot tab af selve investeringen, men også af dens garantibehovet vil kunne dækkes ved garanti.

Det vil være en forudsætning for ydelse af investeringsgaranti, at der kan påvises en sammenhæng mellem investeringen og danske produktions- eller eksportmæssige interesser.

Der skal i hvert enkelt tilfælde fastsættes en grænse for garantiens løbetid, og denne bør normalt ikke overstige 15 år.

Ydelsen af investeringsgarantier er foreløbig holdt inden for et rammebeløb, der foreslås fastsat til 1 mia. kr., hvilket skønnes at være tilstrækkeligt til at dække garantibehovet i de nærmeste år.

Garantiordningen dækker kun tab i forbindelse med politiske risici, medens tab af kommercielle årsager udelukkes fra garanti. Forslaget tilsigter ikke en udtømmende opregning af politiske risici, der kan dækkes ved garanti, men nævner kun de mest typiske. Investor forudsættes selv at skulle bære en vis del af tabet som selvrisiko.

Til imødegåelse af tab under garantiordningen vil der blive opkrævet en risikopræmie for ydede garantier. Disse præmier vil indgå i en garantifond, som anvendes til imødegåelse af tab.

Til § 4

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.